

Elena SCURTU

**Vocație
și consecvență**

Motto: Destinul, mai ineluctabil decât hazardul.
(Rashomon)

Sunt oameni pentru care profesia devine pasiune, care pun suflet și dăruire în tot ceea ce fac și pentru care locul de muncă înseamnă "acasă". O astfel de persoană este Elena Scurtu, șefa Serviciului Informare / Documentare Bibliografică a Bibliotecii Științifice a Universității de Stat din Bălți.

Născută la 02.09.1944, în s. Țaul, Dondușeni, își începe activitatea profesională ca bibliograf (1968 - 1970), apoi șef Serviciu Bibliografie (1970 - 2004), din 2004 – șefa Serviciului Informare / Documentare Bibliografică. Dna Elena Scurtu și-a făcut studiile la Institutul Pedagogic din Bălți (1961 - 1966), apoi a absolvit Facultatea Biblioteconomie și Bibliografie a Institutului de Cultură din Moscova (1972 - 1976). În BȘU este angajată la 4 octombrie 1967, rămânând fidelă instituției pînă în prezent.

Dumneaei povestește despre sine: „În copilărie eram mică de statură, suplă și foarte neastîmpărată. Pe tata l-am pierdut în război, iar mama m-a crescut și educat singură, fiind foarte severă cu mine. Toate șotiile din școală erau făcute de mine sau cu participarea mea. Învățătorilor le era clar, fără investigații, cine era inițiatorul tuturor peripețiilor din clasă... Probabil, acea educație a mamei m-a ajutat mult, mai tîrziu, în anii de studenție și chiar acum...”

Devotată și statornică, decenii în șir s-a dăruit activității în Biblioteca Științifică Universita-

ră din Bălți. Este o personalitate de excepție a acestei instituții: spirit sobru, cu un puternic simț al măsurii și valorii, erudită, de o exigență ieșită din comun și față de ea însăși, fiind un exemplu pentru membrii breslei din care face parte.

Dna Scurtu mărturisește: „Începusem să promovez cunoștințele bibliografice pentru studenți chiar din primul an de activitate în bibliotecă. Mi-amintesc acea imensă sală de curs, cu cei peste 150 de studenți în ea, niște băieți înalți și fete zdravene. Intrarea mea, a unei femei mici de statură, zveltă și delicată, nici n-a fost observată. Și numai atunci cînd am început să vorbesc, cîteva zeci de ochi au devenit atenți. M-am străduit să nu-i dezamăgesc pînă la sfîrșitul orei. Astfel că vocea mea s-a făcut auzită de toți...”

Din anul 2000, dna Elena Scurtu este asistent universitar prin cumul la *Catedra Electronică și Informatică*, continuînd să promoveze cursul *Cultura informațională* deja într-o nouă manieră.

Fiind un foarte bun bibliotecar - bibliograf, Domnia sa și-a adus contribuția la elaborarea unor valoroase lucrări, între care: „Дни библиографии» как форма пропаганды библиотечно - библиографических знаний”; *Методика чтения курса «Основы ин-*

**Confluente
Bibliologice 3 - 4, 2007**

форматики, библиотековедения и библиографии» как часть курса „Введение в специальность” и „Отраслевая библиография” как часть курса „Основы научных исследований” (în colaborare); Biblioteca în ajutorul muncii de cercetare științifică; Biblioteca universitară bălțeană la 60 ani, Munca independentă a studentului : Ind. bibliogr., 1985 - 1990 ; Biblioteca Națională formează imaginea culturală a țării ; Cultura informațională : forme de existență și acces ; Două decenii de ascensiune : [Serviciul Informare / Documentare Bibliografică a BȘU din Bălți la 20 de ani] ; Imaginea Universității prin bibliografii create de bibliotecari; Noi bibliografii : [prezentarea și aprecierea biobibliografiilor: „Alecu Russo”, „Lidia Kulikovski”, „Constantin Rusnac”]; O lucrare de maximă utilitate : [recenzie la cartea „Libertatea intelectuală și accesul la informație” de Irina Digodi]; Serviciul Documentare și Informare Bibliografică.

Fiindu-i colegă, am remarcat că este serioasă, modestă, altruistă. Știe să-și transpună mândria și conștiința superiorității printr-o ironie fină și printr-o exprimare ușor pedantă care o prind foarte bine.

Dumneaei povestește: „Dintotdeauna am fost o fire dinamică, arzătoare, grăbită să dăruiesc, să înțeleg, să fac și pe alții să înțeleagă... Ne plăcea cu soțul, când eram tineri, să ne distrăm. Și acum îmi place să dansez în compania prietenilor. Am avut posibilitatea să călătoresc mult: Țările Baltice, Germania, Rusia....

Una din cele mai mari bucurii din viața noastră a fost apariția Tăniușei, fiica noastră, pe care am crescut-o cu dragoste pentru oameni și frumos. Acum ne bucură ochii și ne mângâie sufletul o dulceață de nepoțel, ingenios și iute în toate...”

Activitatea de bibliotecar - bibliograf pe care a profesat-o în BȘU n-a fost o suită de exerciții de rutină. Măsurată prin numărul de lucrări publicate, prin calitatea ideilor realizate și, mai ales, prin experiența care a reușit s-o transmită subalternilor, activitatea dumneaei timp de patru decenii poate fi considerată de mulți și o adevărată școală a profesiei. A elaborat o solidă colecție de bibliografii și biobibliografii și continuă să contribuie la îmbogățirea ei:

Bibliografii:

Библиографический указатель печатных работ профессорско - преподавательского состава института; Образ студента в художественной литературе: Реч. указ. лум. (1979); Chipul învățătorului în literatura artistică moldovenească: Indice de recomandare a lit. (1982); Нравственное воспитание школьников: Реч. указ. лум. (1986); Munca independentă a studentului: Indice bibliografic (1992); Academicianul Nicolae Filip (în colaborare); Asistență socială: tendințe și perspective: Bibliogr. selectivă; Management educațional: Bibliogr. selectivă; Cartea rară în limba română din colecțiile bibliotecii: Contribuții bibliogr. Fasc. II; Contribuții științifice ale profesorilor Facultății Limbi și Literaturi Străine; Contribuții științifice ale profesorilor Facultății Economie; Contribuții științifice ale profesorilor Facultății Muzică și Pedagogie Muzicală, Dicționarul Bibliografic – Universitari bălțeni; Contribuții științifice ale profesorilor facultății pedagogie, psihologie și asistență socială: Bibliografie selectivă.

Biobibliografii:

Nicolae Filip (coautor); Ion Manoli; Ion Gagim, Iulius Popa (coautor), Alexandru Abramciuc (coautor).

Este un model de modestie rar întâlnit. Îi arde sufletul pentru tot ce i se pare că reprezintă

adevăr, dreptate, onestitate, omenie. A fost și este severă cu sine și cu noi, colaboratorii, dar nu o condamnă pentru exigență- așa învățăm mai bine meseria de bibliograf. A oferit profesiei și instituției totul cu dragoste: competență și erudiție, putere de muncă și devotament, pasiune și abnegație... De regulă, se spune că nu sînt oameni care nu pot fi înlocuiți, însă doamna Elena Scurtu e de neînlocuit, e omul care cu adevărat sfințește locul. Nu numai îl sfințește, îi dă rațiune, semnificație.

Am avut îndrăzneala să-i adresez cîteva întrebări pentru a afla și alte amănunte din biografia Domniei sale:

Sînteți specialist într-un domeniu care pentru mulți – chiar din interiorul profesiei – pare rutinar. Cum vă pare Dv. munca de bibliotecar - bibliograf?

E.S. - Dacă i se pare cuiva rutinară, aceasta-i din incompetență. Consider că este una din cele mai interesante domenii. În fiecare zi afli ceva interesant, ceva necunoscut pînă la moment. Bagajul de cunoștințe se completează cu regularitate, iar rutina este prezentă în toate ocupațiile umane.

Considerați că din momentul cînd v-ați început cariera și pînă la ora actuală, domeniul în care activați a cunoscut transformări radicale?

E.S. - Desigur, multe s-au schimbat, total chiar: automatizarea are un impact apreciativ asupra meseriei noastre. Rămîne loc și pentru transformări spirituale.

Activitatea de bibliotecar v-a fost întotdeauna dublată de cea de pedagog. A fost rezultatul nevoii practice?

E.S. - „Am avut mereu apetență pentru pedagogie. Am promovat orele nu numai ca obligație profesională, ci și din satisfacție sufletească”.

Care sînt cele mai mari împliniri în plan profesional și care vă sînt insatisfacțiile?

E.S. - Nu pot evidenția niște succese ieșite din comun; sînt succese de fiecare zi: ai deservit un cititor și el a rămas foarte mulțumit, ai pro-

movat o revistă și cititorul a rămas satisfăcut. Mă bucură și: însușirea calculatorului; elaborarea biobibliografiilor; organizarea activităților culturale de grup.

Cît despre insatisfacții... în primul rînd, nedorința cititorului de a comunica cu cartea după mai multe eforturi ale bibliotecarilor.

Cei dragi v-au susținut în ceea ce faceți?

E. S. – Da, întotdeauna și întru totul.

Care vă sunt proiectele pentru această etapă a vieții?

E. S. – Proiectul meu dintotdeauna este cultivarea unui cititor cult, dornic de a însuși tehnologii performante ce-i vor permite o documentare rapidă, exhaustivă.

Om de cultură prin vocație și formație, are o putere interioară de convingere, o capacitate de a apropia oamenii, de a stabili relații amabile de durată.

„Tot timpul am avut prieteni și printre profesorii universității noastre: Lidia Stupacenco, Ion Manoli, Gheorghe Damanciuc ș.a., persoane cu care am colaborat și ne-am înțeles foarte bine”.

E de menționat capacitatea de a evidenția problemele prioritare, de a nu se consuma cu cele cotidiene. Este flexibilă, deschisă schimbărilor, în acest sens acceptînd personal și promovînd principiile instruirii pe parcursul întregii vieți.

O invidiez în alb pentru modul în care a știut să facă din biblioteconomie un univers accesibil doar cunoscătorilor, o știință a informației pentru mulți. Îi dorim din tot sufletul ani mulți și frumoși, sănătate, iubire și devotament de la apropiați, încredere în viitor, spor în tot ce își propune să realizeze.

Varvara GANEA

Recunosc sincer că pînă mai ieri cunoșteam doar cîteva date biografice importante despre colega mea Elena Scurtu. În 2005, cînd

aveam nevoie de materiale pentru un articol, am recitat rapoartele de activitate ale Bibliotecii Științifice. În felul acesta am luat cunoștință de un șir de texte despre activitatea Serviciului Documentare / Informare Bibliografică, semnate de Elena Scurtu. Lectura a fost tentantă.

Mi-am dat seama că viața unui șef de serviciu (40 de ani de activitate) e ca o carte bibliofilă din conținutul căreia aflăm că, începând cu 1967, a făcut o adevărată pasiune pentru Biblioteca Științifică, a colaborat conștiincios cu cititorul secolelor XX - XXI, fiind un maestru al dialogului, a știut să-și păstreze vitalitatea și tinerețea sufletului, a contribuit din plin la elaborarea, redactarea bibliografiilor, biobibliografiilor, implicându-se deplin la devenirea bibliografiei bălțene

și, respectiv, a celei naționale, a predat cursuri de cultură informațională, a pregătit și prezentat frumoase reviste bibliografice, performanțe pe care puțini le-au reușit. A adunat, a selectat și a sistematizat titlurile pentru nenumărate bibliografii destinate cercetărilor științifice, iar cercetătorii le-au utilizat atât pentru lucrări cât și pentru cărți.

Am impresia că o descoper de fiecare dată și sînt sigură că și alți colegi trăiesc aceeași senzație, personalitatea, calitățile ei profesionale și umane fiind în afara polemicilor. Oricum am cataloga specializarea pe care a preferat-o: bibliotecar, bibliograf, bibliotecar - catalogator, ea este un specialist foarte bun. La toate acestea se adaugă modestia, generozitatea,

încrederea în sine și în oameni, capacitatea de a visa etc.etc.. Elena Scurtu este un spirit complex, împărtășește de o viață cultul muncii, pune suflet și energie în tot ce face....

Doamna Elena Scurtu este omul prețuit de colegii din generația sa, dar și de cei din generațiile noi, pentru că, poate să sune pretențios, s-a sacrificat total. Domnia sa este autoarea unui destin deopotrivă simplu, impresionant și profund.

Valentina Topalo

Timp de peste trei decenii, destinul mi-a oferit ocazia să o cunosc îndeaproape pe Elena Scurtu. În toți acești ani, mi-a fost nu numai un bun șef și o colegă admirabilă, ci și o foarte bună prietenă, cumătră. Rezistența, verticalitatea și omenia sînt, după mine, calitățile principale pe care le posedă, însă pentru una am invidiat-o din totdeauna și în mod deosebit: orice început, cît de dificil nu ar fi, sfîrșește, în cazul ei, cu un rezultat bun. Muncește enorm și ne-a molipsit cu acest har și pe noi, colegii de breaslă. Mi-a fost un model în tot ce am făcut, și continuă să-mi fie un sprijin la bine și la rău. Îi mulțumesc din suflet că este și-i doresc mulți ani, mulți ani înainte.

Maria FOTESCU

Felicitări din suflet cu ocazia celor 40 de ani de activitate. O cunosc din 1974 și o apreciez mereu pentru că este sociabilă, receptivă, disciplinată, cumpătată, pasionată de munca sa, responsabilă, conștiincioasă și desigur, bună la suflet. Îi admir calitățile de bun organizator, de adevărat manager. Merită o apreciere aparte și atitudinea ei față de tinerii specialiști, pe care știe să-i inițieze în tainele profesiei. La mulți ani, dragă colegă, multă sănătate, inspirație și noi realizări notorii.

Mira GORE